

քայց յաճախ կուլար: Ձեռքերը և անդամները գեղեցիկ էին: Սուսած ժամանակ ծանր, վերապահ, համեստ էր եւ մարդոց որդիներուն մէջ գեղեցիկ էր» (L. V. C. էջ 146—147): Խաչի ճանապարհին վրայ ևս կայ Ուշաքառիւն տեղ մը, Պիղատոսի կամարին մօտ, երբ Յիսուս խաչը շարկած կը քալէր դէպի Գողգոթա. մայրը հոն հանդիպեցաւ իր Որդւոյն և ուշաքառի մարեցաւ: Այս տեղը յետոյ եկեղեցի շինուեցաւ եւ հոն դրուեցաւ ա՛յն քարը որուն վրայ Ս. Կոյսը ուշաթափ եղած էր: Նոյն եկեղեցին կործանուելէ վերջ, այս քարը փոխադրուած է Սիոնի եկեղեցին (Մար. Ա. հատ. էջ 138):

7. Քրիստոսի Չաղանաց եկեղեցին (*). — Այս եկեղեցին շինուած էր Պիղատոսի տան մօտ, թերեւս ժամանակին կից էր անոր, յետոյ ճանապարհով մը զատուած: Ըստ աւանդութեան, հոս էր որ Պիղատոսի զինուորները մեր Տէրը ձաղեցին, գլուխին հիւսեցին փշեայ պսակը և աջ ձեռքը տուին եղէզը, ծածկելով գլուխը կը կռփէին զԱնիկա, և իբր թագաւոր հրէից կը հեզնէին եւ կը կատակէին ու ծունր դնելով կ'ըսէին. «Ողջ լեր թագաւոր հրէից»:

Չաղանաց եկեղեցին կործանուած ըլլալով՝ ԺԲ. դարուն կրկին նորոգեցին գեղեցիկ ճարտարապետութեամբ. կը կարծուի թէ այս եկեղեցիին հետ շինուած են Ս. Աննայի, Մարիամ Մագդաղենացիի եկեղեցիները: 1619 ին միւս եկեղեցիներուն հետ աւերեալ վիճակ մը ունէր Չաղանաց եկեղեցին. մինչեւ 1720,

(*) Հայեր այս եկեղեցին կ'անուանեն փուշ-պսակի եկեղեցի (Ռ. Ս. Ց. էջ 79):